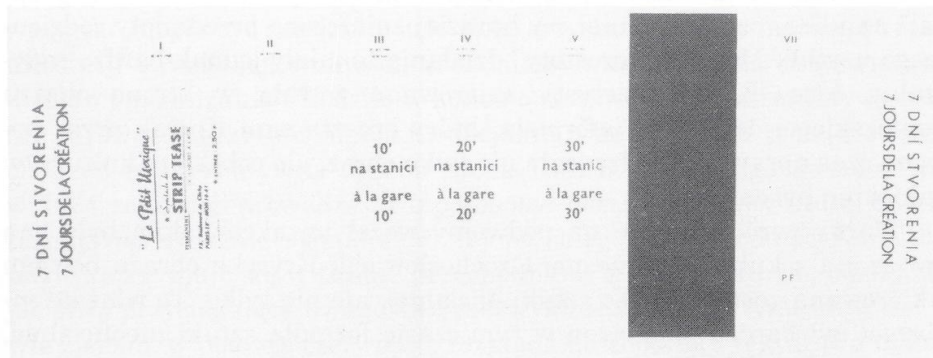

(128 727), psów (49 991), domów (18 009), mieszkań (64 725), pralek (35 060), lodówek (17 534), lamp ulicznych (142 090), ilość zużytej wody (dostarczonej do mieszkań: 40070 litrów, wydalonej z mieszkań: 944 litrów) i użytych tulipanów (1 000 801) itp.⁷⁵

Krytyka modernistycznego obrazu, autonomicznego, piktoralnego obiektu muzealnego, była totalna i radykalna, może jedna z najbardziej radykalnych w Europie Środkowej lat sześćdziesiątych. Szła ona jednak nie tyle w stronę samoreferencjalnej teorii sztuki, jak to miało miejsce w części doświadczeń sztuki konceptualnej, ale – niejako zgodnie z ogólną atmosferą Czechosłowacji tamtego czasu – w stronę stopienia sztuki

43. Stano Filko, *7 dni tworzenia / 7 jours de la creation: 25.12.1965-31.12.1965 (Happsoc II)*, wł. pr., repr. wg: S. Filko, op. cit.

i rzeczywistości, totalnego „przekroczenia granic” między nimi, jak pisał cytowany tu kilkakrotnie Radislav Matušík. Również późniejsze działania typu Happsoc miały podobny, choć bardziej, jeżeli tak można powiedzieć, kameralny i konceptualny charakter: *7 dni tworzenia / 7 jours de la creation: 25.12.1965-31.12.1965 (Happsoc II)*, to siedem prostych odcinków arkusza papieru, z których każdy odnosi się do jednego dnia i zawiera minimalne informacje (np. bilet na *strip-tease* w Paryżu, napisy „na stanicy/ a la gare”, „PF), to jakby kolejne dni „tworzenia-życia” (il. 43). W *Happsoc III* zaś sformułowano zaproszenie „światowej akcji” na terytorium Czechosłowacji, po prostu do życia „tu i teraz”. W kolejnym, *Happsoc IV* (1968), zaproszenie sformułowano w kilku językach na rysunku rakiety przekroczyło już terytorium CSSR i nabrało wymiaru kosmicznego: „1968 69-70-71 i lata następne umożliwią zaproszenie do PODRÓŻY WKOSMOS, mentalnie i fizycznie, każdego według jego możliwości i potrzeb”⁷⁶.

⁷⁵ S. Filko, *1965-1969. Tvorba II*, op. cit., s. nienumerowane.

⁷⁶ Ibidem.